

10,000, altsaa fra 75,000 til 85,000, som Antallet nu er — stillede jeg mig derfor ogsaa paa det Standpunkt, at jeg syntes, at det var ikke saa uheldig en Maade for Staten at faa sine Indtægter ind paa. Nu vil jeg ogsaa haabe, at denne Sag gaar i Udvalg, og der er jeg enig med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgfreds i, at vi der skulle prøve paa at faa nogen Kompensation. Det, der var paa Omtale sidst, forekommer mig ikke at være saa galt endda, og det var, at vi fik Kompensation paa den gamle forældede uretferdige Skat, Halvprocentafgiften, og vi vare saa rimelige den Gang, at vi forlangte kun en Kompensation, der akkurat svarede til den forøgede Indtægt, som Statskassen fik. Jeg tror, at det var ca. 150,000 Kr., som man mente at ville faa i forøget Indtægt ved den Forgølse, som Klasselotteriets Lodder fik den Gang. Der er jo fra alle Sider, Gud ske Lov, Tale om at gøre noget for Landbruget, og nu forekommer det mig, at det er rimeligt og berettiget, naar man her siger, at der maa gives Kompensation i denne gamle Skat fra 1810, der er paalagt os som en Krigsskat, og som særlig falder til Byrde for dem, der ingen som helst Gvne have til at svare Skat, fordi det som oftest er Folk, der maa sælge deres Ejendom af Trang og ved offentlig Auktion; men Skatten skal jo ud. Det skal jeg dog ikke komme dybt ind paa nu, det ligger jo ikke for nu, men jeg haaber, at det skal komme til at ligge for til 2den Behandling, efter at Sagen har været i Udvalg. Men foruden denne Paragraf i Lovforslaget, som gaar ud paa, at vi skulle forøge Klasselotteriets Lodders Antal fra 85,000 til 125,000, har jo Loven en § 2, og denne er egentlig en Stump Lønningslov; dette vil jeg gøre opmærksom paa allerede paa Forhaand. Vi leve jo i landbopolitiske Tider, dem have vi haft før her i vort Land og vi have ogsaa haft dem siden, vi fik en fri Forsatning. Det skal siges til de gamle hjelandske politiske Landbopolitikeres Vre, at det, de navnlig havde for Øje, var at faa os for Lønninger og Embedsmænd, og det forekommer mig, at skal der søres Landbopolitisk i vore Dage, er det en af de Ting, man skal have for Øje, at der ikke bliver for mange Embedsmænd og for store Lønninger. Det er ogsaa en Side af Sagen, som man ikke skal lade være upaataalt. Nu oplyses det i Anmærkningerne til Finansloven, hvorledes det hænger sammen med disse Lønninger under Klasselotteriet. Der er en Inspektør, som er udnævnt den 25de November 1886, og hans Løn er 3,000 Kr.

foruden et Alderstillaæg af 200 Kr. Dernæst er der en Kontrolør, som er udnævnt den 14de Oktober 1865, og han har en Lønning af 1,800 Kr. og et Alderstillaæg paa 1,000 Kr. Endvidere er der Medlemmer af Justitsdirektionen; de faa 3,000 Kr. Nu forlanges det her i Lovforslagets § 2, at Inspektørens Lønning skal stige fra 3,000 til 4,000 Kr. og saa skal han have dette Tillæg af 200 Kr. hvert 5te Aar, dog at Lønnen ikke maa overstige 5,000 Kr. Det anføres i Motiverne som Forsvar for denne Lønningsforhøjelse, at nu bliver der vel mere Arbejde; grundet derpaa skal Manden have større Løn. Ja, det ser jo meget antageligt ud, men jeg frygter for, at naar vi uden videre gaar ind derpaa, saa er der den samme Grund til at forøge Kontrolørens Lønning. Naar Antallet af Klasselotteriets Lodder gaar op fra 75,000, som det var før Loven af 1891, til 125,000, saa bliver der vel ogsaa en Del mere at bestille for ham, og det samme maa vel blive Resultatet for alle dem, der ere knyttede til denne Institution. Derfor er jeg bange for, at hvis denne § 2 uden videre gaar igennem, vil det føre til, at vi inden kort Tid saa Lønningsforhøjelser paa hele Linien, og det vil jeg for mit Vedkommende forvare mig imod. Derfor fremdrager jeg Spørgsmaalet. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg er i Princippet en Under af en saadan Lov, og hvis vi kunne faa vedtaget en Bestemmelse om, at de Penge, vi faa ind, kunne anvendes nyttig og godt, vil jeg hilse med Glæde, at vi faa en saadan Lov vedtagen, da jeg tror, at det er den heldigste Maade at bestatte Folk paa, thi de, der ikke ville betale den Skat, kunne i alt Fald blive fri derfor.

Bajer: Det har interesseret mig at høre de to ærede Talere. Jeg er ikke enig med dem, men det har interesseret mig i politisk Henseende at høre dem, fordi der som bekendt er en Gruppe her i Tinget, som vil have Patent paa at være Forhandlere. Jeg siger ikke herved til Højre, thi det skal siges til Højres Nos, at det har altid villet forhandle, endog i den saakaldte Visnepolitisk Tid har det altid sagt, at det var villigt til at forhandle med enhver her i Tinget. Men der er for Tiden en Gruppe her, der vil have et saadant Patent paa at forhandle, og som siger, at de, der ikke høre til denne Fraktion af det ny Regeringsparti, ville ikke forhandle. Jeg tror imidlertid, at denne Forhandlingsgruppe vil kun forhandle med Regeringen, med Højre, og ikke med Venstre. Derfor har det interesseret mig at